



Csengelei Kronika

*** INFORMÁCIÓS LAP ***

X. évfolyam 10. szám

2002. május 15.

A csengelei színjátszók előadása



*A művészeti iskolák találkozójáról szóló írásunk a 247. oldalon kezdődik
(fotó: Nacsá Jánosné)*

A VIII. Csengelei Falunapok tervezett programjai

Május 18. (szombat)

- 10.00 Mazsorett csoportok és fúvószenekarok (Székesfehérvár, Makó és Csengele) felvonulása a faluban
- 10.00 Gyülekezés a motoros találkozóra a Petőfi utcában
- 11.30 Megnyitó a Faluháznál felállított színpadon
- 11.45 Kulturális műsor a Faluháznál (néptánc, társastánc, népdalkör, citera zenekar, ütőegyüttes)
- 13.00 Ebéd
- 14.00 Térzene a Faluháznál
- 14.00 Motoros ügyességi verseny a Petőfi utcában
- 16.00 Díjkiosztás a Faluháznál lévő színpadon
- 16.30 Motoros felvonulás a faluban

Egész nap gobelin kiállítás a Faluházban.

Május 19. (vasárnap)

- 08.30 Elsőáldozás a templomban
- 10.30 "Torta-túra" ügyességi verseny a Faluháznál
- 16.00 Lovaskocsis felvonulás. Indulás a Faluháztól
- 19.30 Falunapi bál

Május 20. (hétfő)

- 10.00 II. Falunapi kispályás labdarúgó torna a focipályánál
- 10.30 Koszorúzás az I-II. világháborús emlékműnél
- 11.00 Szabadtéri mise az I-II. világháborús emlékműnél
- 17.30 Csengele - Pusztamérges bajnoki labdarúgó mérkőzés

Találkoztak Csongrád megye falusi művészeti iskolásai

2002. április 27-én a Magyar Művészetoktatás Napján rendeztük meg Csengelén az V. Csongrád megyei Falusi Művészeti Iskolák Találkozóját. Megyénk 50 falvából 27 település képviseltette magát, mutatta meg tudását. Az első évben 150 bátortalan kisgyermek lépett fel a csengelei Faluház színpadjára, idén közel 600 gyermek "profi" előadását láthattunk.

Az egész napos rendezvényt két helyszínen bonyolítottuk le, az Általános Iskolában és a Faluházban. A találkozók történetében először kívülálló, pártatlan zsűri értékelt a látottakat.

Délelőtt a könnyűzene, a kamarazene és a színjáték kategória résztvevői adták elő műsorukat. Csengeléről könnyűzenében az ütőegyüttes Mezzoforte: Garden party című számát adták elő, a tőlük megszokott fegyelmezettséggel, pontossággal, könnyedséggel. Kamarazenében Tóth A. Bea és Hell Tímea furulyaduóját hallhatta a közönség. A színjátszók Arany János Toldi című művét adták elő humoros formában.

A nagyon finom ebéd után (az óvoda szakács nénijei főzték) nagy létszámú csoportok érkeztek, hiszen 14 órától a színpadon egyéb tánc-, majd népi táncscsoportok bemutatkozását figyelhettük. Egyéb táncban a balettgyakorlattól a társastáncokon keresztül a mai fiatalok körében nagyon népszerű diszkóig minden fellelhető volt. Itt két társastánc-csoportunk indult, Cha-cha-cha-val és rumbával. A néptáncosok 11 települést képviseltek. Láthattunk szatmári csárdást, moldvai táncokat, Rábaközi táncokat, stb.

Ez idő alatt az Általános Iskolában a szólóhangszeresek tudásuk legjaváról adhattak ízelítőt. Csengelét Gyovai Renáta trombitával, Erdélyi Otília trombitával és Kovács László tubával képviselte.

A műsor egész ideje alatt a Faluházban a képző- és iparművész tanszakos gyermekek munkáiban gyönyörködhattunk.



Nem volt könnyű dolga a zsűrinek

(fotó: Nacsa Jánosné)

Az üvegfestés, a grafika, a gyöngyhímzés, a festés, a meseilusztrációk mind-mind a rengeteg munkáról, a gondosságról, az igényességről árulkodtak.

Itt is, mint a legtöbb megmérettetésen általában, az értékelést vártuk nagyon nagy izgalommal. Minden művészeti iskolának ajándéksomaggal köszöntük meg a részvételt, melyet Sánta Ferenc polgármester adott át.

A zsűri dicsérő szavai után mindenki átvehette a megérdemelt jutalmát. A csengelei eredményeket szeretném felsorolni:

képző- és iparművészet: Erdélyi Otília II. díj

szólóhangszer: Erdélyi Otília II. díj, Gurdics Renáta plakett,

Kovács László plakett

kamarazene: Tóth-Andor Bea - Hell Tímea plakett

könnyűzene: ütőegyüttes I. díj

egyéb tánc: Rumba II. díj, Cha-cha-cha plakett.

Végezetül szeretném megköszönni Sánta Ferenc polgármester úrnak és Heim Géza igazgató úrnak a támogatást, a művészeti iskola valamennyi dolgozójának és a fúvószenekarosoknak és mazsoretteseknek a segítségüket, egész napos fáradságos munkájukat.

Jövőre ismét találkozunk!

Czirokné Krizsán Zsuzsanna

● *"Soha nem unatkozom!"*

Szakács- és gyermek- könyvek szerzője

A Csengelei Krónika előző számában fejeződött be a Nemere Istvánnal készült interjú közlése. Az elmúlt évi beszélgetéskor az író felesége, Nemere Ilona is szívesen válaszolt újságunk kérdéseire.

Az első kérdésem igen banális: milyen a híres író feleségének lenni?

- Tulajdonképpen nem a híres írot szerettem meg, hanem Nemere Istvánt. Ő szerintem akkor is ilyen lenne férjként, mint amilyen most, ha nem lenne elismert író. Én nem a híres írot látom benne, hanem egy tündéri férjet. Egyébként ezt az életvitelt nehéz megszokni egy nőnek, szerencsére én ilyen alkat vagyok. Nem volt nekem annyira nehéz, de tudom, hogy nem egy átlagos dolog. Mert a család, a barátok, akik jobban belelátanak az életünkbe, mindenki azt mondja, hogy ők ezt nem bírják. Szerencsém van, hogy ilyen alkat vagyok, ilyen munkamániás, begubózó. Nekem ez az életforma természetes, és nem teher. Az, hogy én azért vagyok István

mellett, hogy a munkájához maximálisan biztosítsam a feltételeket, ez nekem természetes. Az, hogy én percre pontosan tudom, hogy mikor mit kell csinálnom, hány óra hány perckor kell eléje raknom a reggelit, az ebédet, az uzsonnát, mit készítek oda a tévé elé - mert a tévé előtt vacsorázik, ezt tudni kell -, mit szeret, mit hárítsak, mit engedjek a közelébe, mit kell nekem elintézni helyette vagy mellette, ezt mind nekem pontosan tudni kell ahhoz, hogy ez az egész ügy, ez a rettenetes mennyiségű munka ilyen gördülékenyen menjen, mint ahogy megy. Azt hiszem, ha egy másik típusú feleség, vagy ember lenne mellette, aki nem tudná ezt ennyire biztosítani, István akkor is ilyen munkamániás lenne, csak több volna a konfliktus vagy a probléma kettejük között, vagy az étellel egyáltalán. Nekem is jó, hogy így megy az egész dolog. Ha valaki látja ezt, belelát, azt mondja ez nehéz, én viszont nem érzem nehéznek. Sőt egy mondatom volna rá: Soha nem unatkozom! Soha nem szürkül el ez a kapcsolat, mert ez egy akkora feladat.

A férje minden írását elolvassa?

- Most már nem. Valamikor, hosszú évekkel ezelőtt például - amikor még mechanikus írógéppel írt István, meg nagyon sokat kézzel -, akkor én írtam tisztába ugyancsak írógéppel a megszületett művet. Akkor mondhatom, hogy elolvastam mindet. Aztán ahogy egyre többet és többet írt, már nem bírtam tempóval, lett egy titkárnő vagy egy gépíró nő mellettem. Mikor én is kezdtem írni, ez teljesen elmaradt. Próbáltam egy ideig lépést tartani, szelektáltam. Először még minden könyvet, vagy minden kéziratot elolvastam. Azután a kalandregényeket már nem, mert arra már nem volt időm, próbáltam elhagyni azokat, amik nem 100 %-ig érdekeltek. Bizony sajnos mára eljutottunk odáig, hogy olyan könyvek is megjelennek, amiket én nem olvastam el kézirat formájában, sőt azóta sem. Ilyen például a "Halál fekete angyala", amiért a rokonok szétszedtek engem, hogy próbáljak meg egy-egy példányt szerezni, és én magam még nem olvastam. Elolvastam viszont "A Patkányembert" egyetlen délután. Azt hiszem, aki olvasta ezt a könyvet, az tudja, ez milyen nagy teljesítmény. Nincs is időm annyit olvasni, mint régebben, mert nagyon lekötnek az állatok, a költözködés, melynek

munkálatai hónapokig húzódnak. Mióta itt lakunk, azóta van olyan olvasási hiányom, hogy az szörnyű. De szerintem ez meg fog oldódni. Ahogy utolérem magam a munkában, úgy egyre jobban vissza tudok térni a napi rendszeres olvasásra. Az, hogy utolérjem magam az ő könyveivel, szerintem egy utópia. De talán az éppen megjelenő könyvektől már figyelemmel tudom kísérfni a műveit.

Amikor még olvasta a könyveit, adott-e olyan tanácsokat, hogy valamit másképp kellene írni?

- Igen, akkoriban lektoráltam is a könyveket. Ez nagyon jó volt, és nagyon hiányzik azóta is, mert a kiadók manapság pénz hiányában nem alkalmaznak lektorokat. Ugyanakkor szükség lenne rá, és ezért volt nagyon jó az én munkám akkoriban. Ugyanis egy lektor egyszerre olvassa el azt a művet, amit egy író hetekig, vagy némelyik hónapokig ír. Vagyis észrevesz olyan apróságokat is, amit a szerző nem. Mondok egy példát. Az író tegnap leírta: " Hosszú az út a kertkapuig". Másnap folytatja a történetet, nem emlékszik erre a fél mondatra, és mondjuk kijelenti, hogy három lépéssel elérte a kertkaput. Na most a lektor, aki folyamatosan olvassa, szól neki, hogy akkor vagy három lépés, vagy hosszú az út. Ezt így szépen rendbe lehet rakni. Sajnos erre már nincs lehetőség, és ez nagyon nagy hiányossága a mostani könyvkiadásnak. Egy-egy újonnan alakult profi könyvkiadó próbálja most már visszahozni ezt a munkakört, meg is látszik. Azok a könyvek, ahol nincsenek olyan hibák, melyeket egy lektor javíthatna, ott biztos, hogy van lektor. Nem az írón múlik, nem múlhat, mert ő nem azért van, hogy ezeket az apróságokat, ami nem is olyan apróság, átnézzze.

Az Ön véleményét ki szokta kérni, amikor ír?

- Nem, mert nem vagyok benne a történetben. Mindig el kellene mesélnie egy hosszú történetet, hogy valami miért íródik, kinek. Egyszerűen idő sincs rá. Néha elmeséli, hogy mit talált ki, vagy miről ír, de nem részletezi.

A nyugodt háttér biztosításáért a saját karrierjét feláldozza?

- Nem, soha nem éreztem így. Én úgy érzem, hogy nekem ez a főállásom. Ki tudok én bontakozni a férjem mellett, amellet, hogy biztosítom neki a nyugodt körülményeket. Hiszen imádom szőni. Itt



(fotó: Molnár Mihály)

van a szövíszék. Amikor úgy érzem, hogy le tudok ülni, akkor leülök egy fél órát. Lassan készül, de készül! Ezt is meg tudom csinálni. Írni tudok, mert arra is szakítok időt. Persze nem olyan tempóban, mint a férjem, de nem is akarnék egész nap írni. Csak rendszeresen, viszonylag rendszeresen, hogy azért megjelenjen az a két-három könyv évente. Ezt bírom csinálni amellett, hogy öt ennyire kiszolgálom. Tehát nem vagyok megfosztva semmitől, sőt ez egy szenzációs feladat, amit örömmel jelentek, hogy meg tudok oldani. És ez egy nagyon jó érzés!

Beszéljünk az Ön munkásságáról is! Honnan jött az ötlet, hogy szakácskönyveket írjon?

- Az egész úgy kezdődött, hogy női lapoknak dolgoztam. Mélyinterjúkat készítettem híres emberekkel, különböző cikkeket írtam. Például elég hosszú ideig volt egy társkereső rovatom. Nagyon sok női lapnak dolgoztam, olyanoknak is, melyek talán

nincsenek is már meg. Ott az ember együtt dolgozik különféle témát hozó emberekkel, és eljött, hogy én szeretek főzni, nagyon sok receptet ismerek. Nagyon sok minden érdekel, sokat olvastam gasztronómiai könyveket. Elkezdtem recepteket is írni, sőt különböző főzési technikákról cikkeket jelentettem meg. Erre figyelt fel egy kiadó, aki megkért, hogy írjak egy olyan szakácskönyvet, ami onnan kezdődik, hogy valaki meglátja a konyhaajtót, és ott fejeződik be, hogy egy kis társaságnak egy ebédet vagy egy vacsorát elkészítsen. Ezt meg is írtam nagy kedvvel. Azt, hogy milyen szerszámok kellenek a konyhába, milyen edények, mit hova rakjunk, minek mi a szerepe, mire kell vigyázni, a főzés alaplámpéleteit, stb. Szóval azt, amit az ember szívesen ad át. A címe is kifejező volt: Szakácskönyv kétbalkezeseknek. A kétbalkezességet nem a rossz értelemben, hanem a jó értelemben kell érteni, azoknak íródott, akik nem profi szakácsok. Egy másik kiadó olvasta ezt a szakácskönyvet és megkért, hogy tiszai halételeket szedjek össze és ekkor megszületett "A tiszai halászlé és egyéb halételek" című könyvem. Ez akkoriban volt, amikor a Tiszát szennyezték. Annak a reményében, hogy minél nagyobb kártérítést akasszanak le, szörnyülködtek, hogy milyen nagy kár érte a Tiszát és mennyire kipuhtul minden. Később vették csak észre, hogy mindenkit elriasztottak a folyótól. Turistákat, hely-belieket, magyarokat, külföldieket, stb. Utána össze kellett fogni, és valahogy gömbölyíteni ezt a dolgot, mégsem akkora a tragédia, mégiscsak lehet a tiszai halat enni. Ilyen politikát kellett folytatni, és ennek egy része volt az, hogy jelenjen meg egy könyv a tiszai halászléről, és halfőző versenyeket rendeztek. Megpróbálták az embereket visszacsábítani. Mert tényleg lehetett már enni a tiszai halakat. A mérgezés februárban volt, és augusztusban már nagy halfőző versenyt rendeztek a Tisza-parton. Itt mutatták, itt adták az emberek kezébe a könyvem. Én ott végigvettem huszonvalahány különböző típusú, vagy stílusban főzött halászlévet. Még soha ilyen jó dolgom nem volt, imádom a halászlét. Így kezdődött az egész. Amikor két könyve megjelenik valakinek, akkor már úgymond neve van a szakmában. Legalábbis én úgy érzem, hogy számon tartanak.

Ha valaki éppen az én stílusomat szereti, éppen egy ilyen könyvet szeretne, ami ilyen stílusban van előadva, akkor megkeres engem. Így volt például, amikor felhívott egy kiadó, hogy kellene írni egy olyan könyvet, ami a bibliai történeteket mondja el gyerekeknek. De minél többet, nem csak kikapkodva belőle azt a 4-5 ismertet, amit mindig csócsálnak, hanem végigvezetve az Ószövetséget és az Újszövetséget is, de mégis gyermekeknek szóljon ez a könyv. Mivel olvasta már a munkáimat - és itt jön mindig vissza, hogy az embernek már ismerik a nevét, a munkáit -, azért keresett meg. Vissza is kérdeztem, hogy ezek szerint ennyire tetszik a stílusom, hogy gyermekbibliát is kér tőlem? Azt válaszolta, hogy amit a Tiszai halászlé című könyvemben olvasott, ahol a tiszai emberekről, a régi szokásokról írtam a receptek mellett, olyan stílusban kellene neki egy könyv a bibliáról. Ez nagyon jól esett nekem. Amúgy is nagyon szeretek gyermekeknek írni, így megírtam ezt a könyvet, ami nagyon nehéz volt. Aki figyelmesen olvassa a bibliát, az tudja, hogy miért. A történetek 90 %-a horrorisztikus, és tele van szexszel és mindenféle szörnyűséggel. Úgy kellett megírni az egészet, hogy fel is lehessen fűzni egy láncra, ne legyenek értelmetlen nagy kihagyások.

Ezen kívül milyen gyermekeknek szóló könyveket ír?

- Meséket írtam lapoknak, könyv még nem jelent meg. Megjelent még két másik szakácskönyvem, de én erre a gyermekbibliára nagyon várok. *(Időközben megjelent! - A szerző)* Amikor megjelent a Mediterrán ízek című szakácskönyvem, akkor úgy éreztem - csúnya dolog -, miért nem a másik. A "Keleti ízek" is napok kérdése. Miért mondtam, hogy a gyerekeknek írni? Mert meséket írtam újságokba. Most kezdek neki egy olyan könyvnek, ami az általános iskola történelem könyveihez társul, és az ezekhez kapcsolódó mondákat dolgozza fel.

Nem gondolt még arra, hogy a lapokban megjelent meséket összegyűjtve kellene megjelentetni?

- Nem mondom, hogy nem gondoltam rá. De annyira komolyan nem, hogy ezt fel is ajánljam egy kiadónak. Mert mindig máson dolgoztam, és ezeket össze kellene szedni. Ezt azonban az aktuális

munkák mindig kiszorítják. Attól félek, ha ezt bedobom, és valamelyik kiadó azt mondja, hogy három hét múlva kéri a kéziratot, akkor ott leszek meglőve, mert nem lesz időm összeszedni. Majd ha lesz egy üresjáratom, akkor összegyűjtöm őket.

Milyen néven keressük a könyveit?

- Nemere Ilona. Nekem még nincs annyi könyvem, hogy álnéven kelljen írnom. Ez a hivatalos nevem, a férjem családi nevét vettem fel. Kicsit vajúdtunk ezen, mert tiszteletem jeléül nagyon szívesen lettem volna Nemere Istvánné. Megadva a módját annak, hogy én felveszem annak a férfinak a nevét, akit szeretek. Igen, de én akkor már dolgoztam kiadóknak, és azt mondták, hogy az Istvánné nem jó, nem szokták. Vagy a lánykori nevemen, vagy a férjem vezetéknevével szerepeljek. Akkor már inkább a férjemével.

Van saját maga által kreált ételkülönlegesség? Olyan, hogy kitalál egy receptet?

- Van. Mondjam is? Több van, de ami itt Csengelén született, azt mondom. Pulykamellt vékonyan felszeletelek, sózom, borsozom, lisztezem, és gyorsan megpirítom mind a két felét. Egy nagy tepsit megtöltök hasábburgonyával, só, bors rá, erre a hússzeletek. Letakarom fóliával, beteszem a sütőbe. Körülbelül félúton, amikor már a krumpli még nem puha, de megfogta már a gőz, akkor leszedem a fóliát róla és megrakom félbevágott, hámozott őszibarackkal az egészet. Vissza a sütőbe és készre sütni. Hát ha valami finom, akkor ez az! Még nincs neve, de legyen "Csengelei barackos".

Hogy találta ki ezt, honnan jött az ötlet?

- Itt volt a rengeteg őszibarack, és az ember ennyi recept összeállítás után tudja, hogy a párolt hús szereti a gyümölcsöt. Lehetett volna ezt hámozott almadarabokkal is, esetleg kiwivel vagy ananással, de hát őszibarackom volt. A gyümölcsök közül legjobban kedvelem az őszibarackot, és tudtam, hogy ez nagyon finom lesz. A férjem nagyon szereti az őszibarack levest is. Ezt úgy készítem, hogy a hámozott és kimagvált őszibarackot negyedekre, de inkább nyolcadokra vágom, mert azt ügyesebben lehet a kanállal enni. Felteszem főni, de abban a pillanatba, ahogy megmozdul a víz,

tehát kezdene formni, akkor ilyen főzés nélküli, vanília ízű port keverek ki tejjel, de több tejjel, mint a tasakon lévő receptben szerepel, hogy ne puding legyen belőle, hanem ezzel sűríttem be a baracklevest. Szerecsendió, pici fehér bors, egy csipetnyi só. És akkor ezt a felengedett, nagyon simára kevert pudingport - de mondom, hogy főzés nélkülit, mert ha főzöttből csinálja az ember, egy szörnyűség lesz belőle - beleöntöm. Egyet rotytanjon, lehűtöm hideg vízzel és mehet a hűtőbe. Isteni...

Kimondottan kedvenc ételféléjük van-e?

- A férjem kedvence a bableves mákos tésztával. Ez az ünnepi ebéd.

Valamennyi receptet kipróbálta, amit eddig összegyűjtött?

- Lehet azt mondani, hogy igen. Csak azokat nem, amelyek nagyon hasonlóak. Például az ember amikor egy sült húst, vagy ahogy mondani szoktam, tepsist elkészít egyfajta gyümölcscsel, akkor nem biztos, hogy ki kell próbálni második-, harmadikféle olyan stílusú gyümölcscsel, bátran leírhatja és elküldheti egy szerkesztőségnek, mert az biztos, hogy jó. Tehát csak az egyik kis összetevőjét cserélem ki, azt nem próbálok ki. De az alaprecepteket meg kell főzni, hogy mi hogyan viselkedik.

Kontesz Józsefné

Óvodások anyák napja

Az év legcsodálatosabb ünnepét az idén május 5-én délután tartottuk a faluházban.

E nagy napot az apróságok lázas készülődése előzte meg. Hétről hétre lelkesen gyakorolták a verseket és dalokat, melyeket nagy örömmel - voltak, akik kissé megilletődve - adták elő az édesanyáknak, nagymamáknak, kifejezve ezzel az irántuk érzett szeretetet, tiszteletet és megbecsülést.

A műsort követően a gyerekek virággal és szorgos kis kezeik által, nagy titokban készített ajándékkal köszöntötték fel az édesanyákat és nagymamákat.

Számomra e varázslatos, meghitt pillanatok élményét, melyet csak Anya és Gyermeke élhet át, jól kifejezik az ünnepségen is elhangzott egyik vers sorai:

*"Szorongatom a virágot,
Tekintetem simogat.
Te megértesz akkor is,
Ha ajkam néma marad.*

*Két karodat felém tárod,
és én hozzád simulok.
Szeretlek jó Édesanyám,
mondani ennyit tudok."*

Pigniczki Tiborné

● *Foci krónika*

Kupagyőztes a Kuszi FC

Ópusztaszeren került megrendezésre a Május 1. kispályás labdarúgó kupa. Falunkat a főleg csengelei focistákból álló Kuszi FC képviselte.

A kupára nevező nyolc csapat két csoportban versenyzett. A Kuszi FC az "A" csoportba került. Eredményei:

Kuszi FC - Túlélők (Ópusztaszer) 1:0 Gólszerző: Wenner.

Kuszi FC - Csanytelek 4:1 Csengelei gólszerzők: Wenner (3), Túri.

Kuszi FC - Szlatki (Sándorfalva) 9:0 Csengelei gólszerzők: Wenner (5), dr. Tímár (2), Heim, Túri.

Csoportelsőként az Ópusztaszeri Emlékpark focistáival mérkőztünk meg, és 6:0-s győzelmet értünk el (gólok: Heim (5), Wenner). A döntőt az ópusztaszeri Túlélőkkel vívtuk meg, és 3:2-s győzelmet értünk el Wenner, Pálfi és dr. Tímár góljaival. Ezzel harmadik alkalommal sikerült megszerezni a kupát. A torna gólkirálya a Kuszi FC színeiben szereplő Wenner Balázs lett.

A csapat tagjai voltak: Kopschitz Péter, Szabó Péter, Pálfi László, Túri Zoltán, dr. Tímár László, Heim Tamás, Wenner Balázs.
Csapatvezető: Kun-Szabó Tibor.

* * *

Bajnoki mérkőzések:

2002. április 28. Tempo Taxi (Szeged) - Csengele 2:1 (1:0)

Csengele: Pálnok, Ambrus, Wenner, Vincze, Pálfi, Haraszi Zs. (Linka 60.', Szabó P. 80.'), Heim, Góra, Haraszi R., Kis, Mészáros.

Csengelei góllövő: Heim.

Mumusunknak számít az ellenfél. Az elmúlt években itthon és idegenben is kikaptunk tőlük.

2002. május 4. Csengele - Forráskút 1:0 (1:0)

Csengele: Pálnok, Szabó, Ambrus, Vincze, Pálfi, Polonkay, (Haraszi Zs. 65.'), Pataki, Góra, Haraszi R., Wenner (Kis 60.'), Mészáros.

Csengelei gólszerző: Wenner.

Amíg hadilábon állunk a góllövésssel, addig az ilyen kötelező győzelmek is izzadságszagúak lesznek.

2002. május 11. Mórahalom II. - Csengele 2:4 (0:3)

Csengele: Pálnok, Vincze, Ambrus, Túri, Pálfi, Pataki (Heim 70.'), Mészáros (Poór 80.'), Góra, Dancsok (Szabó P. 50.'), Kis, Wenner.

Csengelei góllövők: Wenner (3), Kis.

Magabiztos győzelem született idegenben, ami nagyobb arányú is lehetett volna.

Kun-Szabó Tibor

Magam és egész családom nevében szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik megtisztelték jelenlétükkel Édesanyám emlékét és eljöttek a temetésére. Hatalmas fájdalmunkban vigasztalás volt látni, hogy mennyien osztoztak velünk szomorúságunkban. Családunk nevében köszönet mindazoknak, akik szerették, tisztelték és szeretettel, hiányérzettel gondolnak Drága Édesanyámra.

Konczné sz. Ambrus Margit



2002. május 19-én (vasárnap)
19.30 órai kezdettel falunapi bált
rendezünk a csengelei Faluházban!

Fellép a kisteleki
Pro Art tánccsoport

Zene: Csáki zenekar

*Menü: gombás natúrszelet, sült csirke,
petrezselymes burgonya.*

Belépőjegyek korlátozott számban vásárol-
hatók a Korona sörözőben (Csengele, Május
1. u. 52. szám) 2500 Ft-os egységáron.

Polgárórség



H i r d e t é s e k

Fogorvosi asszisztensnőt keresek érettségivel! - Információ dr. Balikó Katalinnál (telefon: 286 017)

Eladó a Csengele, Tanya 279. szám alatti ingatlan. Érdeklődni lehet Barna Józsefnél a 06-30/2 546 349 telefonszámon.

Csengelei 2 szobás, összkomfortos tanya eladó. Érdeklődni: Csáki Lászlóné Csengele, Tanya 581., telefon: 06-30/4 323 248

Táp-takarmány kereskedésben tüzelő- és építőanyagot (PB-gáz, betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) is árusítok. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

Nyitva tartási idő: keddtől szombatig 7-től 13 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 241 ☎ 06-30/3 228 453

Fotó szaküzlet Kisteleken, a posta mellett!

- Igazolványkép 3 perc alatt!

- Fénymásolás A3 és A4 méretben!

- Gyermeksorozat, ballagás, esküvő-lakodalom, egyéb rendezvények felvétele.

- Fényképezőgépek, filmek, elemek, albumok és képkeretek nagy választékban kaphatók!

- Fényképezőgép javítás, szaktanácsadás.

- Filmkidolgozás 1 nap alatt!

- Pasztell- és olajképek vásárolhatók!

Nacsa Jánosné fényképész

Kistelek, Kossuth Lajos u. 16.

☎ 257 786, este: 329 659 ☎ 06-30/2 638 168



A csengelei Polgárőr Csoport támogatóinak havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó:Kucsora Péter

Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás utca 2/A. e-mail: csengele@freemail.hu

Alapító szerkesztő: Molnár Mihály

Felelős szerkesztő: Kontesz Józsefné